

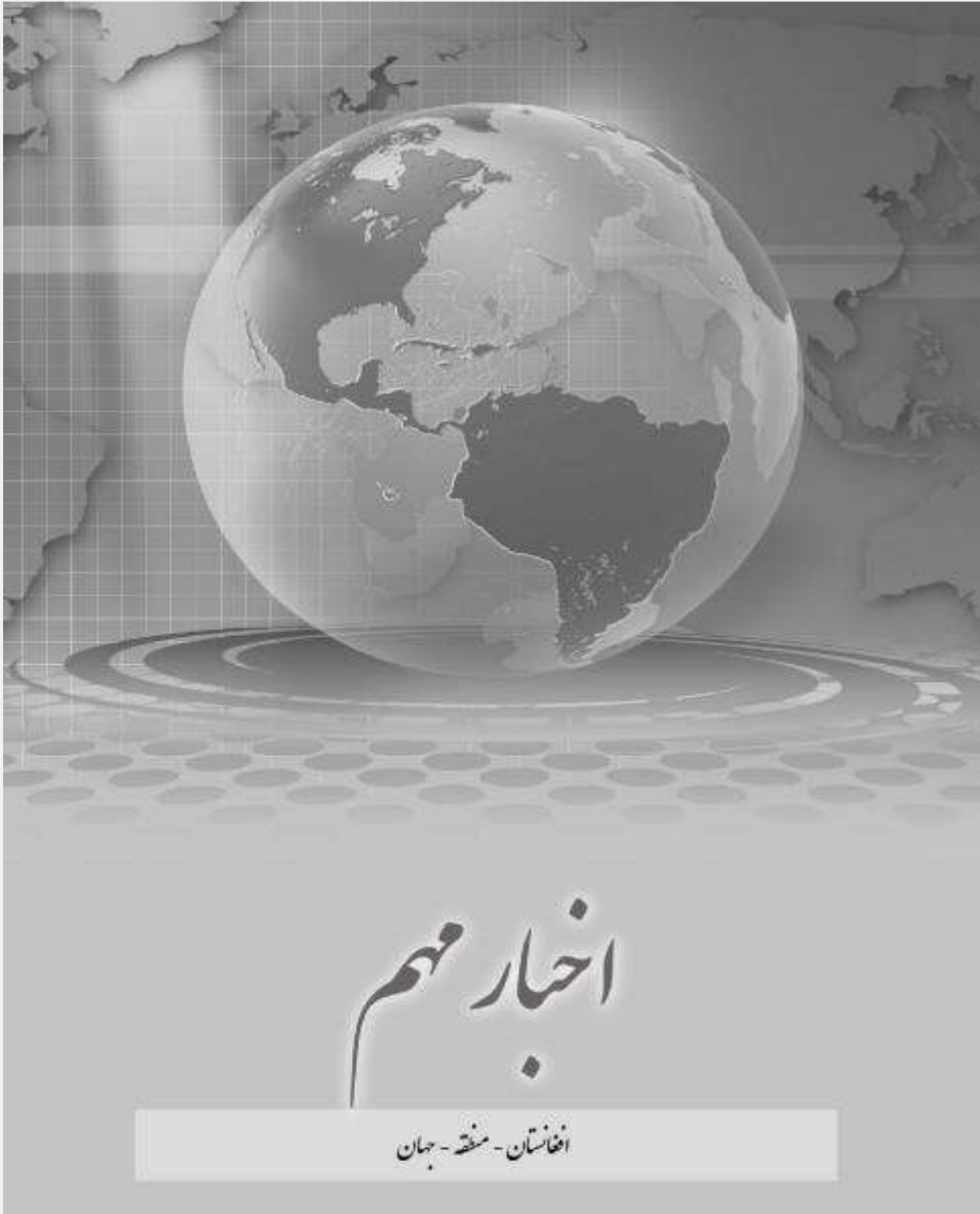
وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان
د کډوالو او راستنیدونکو چارو وزارت
ریاست اطلاعات و ارتباط عامه
آمریت ارتباط عامه

5

بولتن خبری
News Bulletin

۲۵ - جوزا سال ۱۳۹۸

فهرست مطالب

صفحه	عناوین
۴	وزیر امور مهاجرین در سفرش به ولایت بلخ، با بیجاشدگان شهرک ذبیح الله شهید دیدار نمود (وزارت امور مهاجرین)
۵	وزیر امور مهاجرین مشکلات بیجاشدگان مقیم ولایت بلخ را استماع نمود (وزارت امور مهاجرین)
۵	غنی و مودی روی نقش هند در روند صلح افغانستان گفتگو کردند
۶	افغانستان ناامن‌ترین کشور جهان شد/ شهروندان برهبران حکومت وحدت ملی مسوول این وضعیت اند
۹	احمد ظاهر و افغانستان؛ پنجره‌ای رو به موسیقی جهان
۱۳	غنی: کشورها برای صلح افغانستان هماهنگ تلاش نمایند
۱۴	کنفدراسیون فوتبال آسیا قطر و استرالیا در کوپا امریکا ۲۰۲۰ نیز حضور دارند
۱۴	هشت شوخی بعد از عید روا باشد
۱۷	مهاجر سابق "الگوی خلاقیت برای زنان کارفرما" در آلمان شد
۲۰	وزیران داخله فدرال و ایالات آلمان در مورد افزایش اخراج پناهجویان افغان به توافق نرسیدند
۲۲	خلیل‌زاد: ناروی در آغاز گفتگوهای بین‌الافغانی می‌تواند مؤثر باشد
۲۳	چگونه «تیم بی» توطئه‌های ضد ایرانی را مدیریت می‌کند؟
۲۵	تولد آرام یک دموکراسی خودساخته
۲۸	آلمان: ویدنوی آمریکا برای یافتن متهم حمله به نفتکش‌ها کافی نیست

متن کامل اخبار

وزیر امور مهاجرین در سفرش به ولایت بلخ، با بیجاشدگان شهرک ذبیح الله شهید دیدار نمود (وزارت امور مهاجرین)

سیدحسین عالمی بلخی وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان در سفرش به ولایت بلخ، روز پنجشنبه ۲۳ جوزای سال روان در شهرک بیجاشدگان ذبیح الله شهید حضور یافته و وضعیت ساکنان آن شهرک را بررسی نمود.

در این شهرک که در ولسوالی نهرشاهی ولایت بلخ موقعیت دارد، ۳۳۰ خانواده بیجاشده ولایت فاریاب زندگی می نماید و قبلا از طرف موسسات و ریاست امور مهاجرین ولایت بلخ به آنان کمک رسانی صورت گرفته است.

بیجاشدگان مذکور از وزارت امور مهاجرین خواهان فراهم سازی زمینه کار، مسکن دائمی، اعمار مکتب و مرکز صحتی گردیدند.

وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان بیان نمود که این وزارت تلاش نموده با موسسات بین المللی زمینه اسکان دائمی ۱۷۰ خانواده را با اعمار شلتر فراهم نموده و برای حل مشکلات سایر خانواده ها نیز تلاش می نماید. پیشنهاد اعمار مکتب در ساحه مذکور به وزارت احیا و انکشاف دهات ارسال گردیده است.

وی از همکاری های اداره پناهندگان سازمان ملل متحد (UNHCR) مقیم ولایت بلخ در بخش ارائه خدمات به بیجاشدگان ساحه ذبیح الله شهید قدردانی نموده خواهان همکاری بیشتر آن اداره گردیده، به ریاست امور مهاجرین ولایت بلخ هدایت داد که به مشکلات بیجاشدگان ساکن در ساحه مذکور رسیدگی بیشتر نمایند.

وزیر امور مهاجرین مشکلات بیجاشدگان مقیم ولایت بلخ را استماع نمود (وزارت امور مهاجرین)

سیدحسین عالمی بلخی وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان در سفرش به ولایت بلخ، روز پنجشنبه ۲۳ جوزای سال روان در دیدار با جمع بیجاشدگان داخلی و عودت کنندگان در آن ولایت مشکلات آنان را استماع نمود.

نمایندگان شهرک ها و بیجاشدگان که در نقاط مختلف ولایت ولایت بلخ زندگی می نمایند، خواهان رسیدگی بیشتر وزارت امور مهاجرین گردیده، مسکن موقت، اعمار یک باب مسجد در شهرک قالین بافان و تکمیل کار اعمار مسجد پروژه استقلال را از وزارت امور مهاجرین خواستار شدند.

وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان به این بیجاشده ها وعده همکاری داده به ریاست امور مهاجرین ولایت بلخ هدایت داد که موضوع کمک های بشری آنان را تعقیب نموده و بعد از سروی به خانواده های مستحق کمک رسانی نمایند. وی همچنان به ریاست عودت و ادغام مجدد وزارت امور مهاجرین هدایت داد که موضوع اعمار مساجد پیشنهاد شده و به ریاست تثبیت بیجاشده ها هدایت داد که موضوع مسکن موقت بیجاشدگان ولایت بلخ را تعقیب و تکمیل نمایند.

غنی و مودی روی نقش هند در روند صلح افغانستان گفتگو کردند

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ طلوع نیوز

رئیس جمهور اشرف غنی در دیداری با نرنندرا مودی نخست وزیر هند در قرغیزستان در باره روند صلح و وضعیت افغانستان گفتگو کردند.

سخنگوی وزارت خارجه هند می گوید که در این دیدار آقای مودی گفت که هند آماده است در این روند با افغانستان همکاری کند.

ریاست جمهور در یک خبرنامه می‌گوید که در این دیدار هر دو طرف روی مبارزه با هراس افگنی، اتصال منطقه‌یی، گسترش همکاری‌های اقتصادی و ترانزیتی و اجماع منطقه‌یی در خصوص صلح افغانستان بحث و تبادل نظر مفصل کردند.

آقای غنی در این دیدار ضمن قدردانی از کمک و همکاری هند در عرصه‌های مختلف به افغانستان، گفت که صلح باعزت و پایدار خواست اساسی افغان‌ها و اولویت و مسئولیت مهم حکومت است و کشورهای منطقه در خصوص پروسه صلح همکاری شان را هماهنگ و منظم کند.

در این دیدار آقای مودی با اشاره به کمک‌های کشورش در بخش‌های مختلف با افغانستان، یکبار دیگر از همکاری‌های خویش اطمینان داده، گفت که هند منحیث دوست و همکار راهبردی افغانستان در کنار این کشور قرار خواهد داشت.

او گفت که هند از گفتگوهای صلح بین‌افغانی تحت رهبری و مالکیت افغان‌ها پشتیبانی می‌کند.

در همین حال، آقای مودی در یک توییت گفت: «با جلالتمآب رییس جمهور اشرف غنی، در بیشکیک ملاقات خوبی داشتیم. برای تقویت و تحکیم بیشتر روابط دوستی میان هند و افغانستان بحث و گفتگو نمودیم. هندوستان همواره برای حمایت صلح و رفاه مردم افغانستان تلاش می‌کند».

افغانستان ناامن‌ترین کشور جهان شد / شهروندان بر هبران حکومت وحدت ملی مسوول این وضعیت اند

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ روزنامه ماندگار

در تازه‌ترین ره‌بندی انستیتوت جهانی صلح و اقتصاد، افغانستان در جایگاه نخست ناامن‌ترین کشور جهان قرار گرفته است. در سال گذشته، سوریه در رده نخست این رده‌بندی قرار داشت. در کنار افغانستان و سوریه، به ترتیب سودان جنوبی، یمن و عراق هم جزو ناامن‌ترین کشورها شناخته شده‌اند. در این رده‌بندی، ایسلند، نیوزیلند، پرتغال، اتریش و دانمارک، به ترتیب امن‌ترین کشورهای جهان معرفی شده‌اند. این رده‌بندی در دو روز گذشته در شبکه‌های اجتماعی هزاران بار دست‌به‌دست شد و واکنش تند شهروندان را نیز در پی داشته است. شهروندان از صعود افغانستان به عنوان ناامن‌ترین کشور جهان ابراز تأسف کرد و مقصر اصلی و نخستین چنین وضعیت را حکومت و سیاست‌مداران کشور دانسته‌اند.

یعقوب یسنا، نویسنده و پژوهشگر به نشر این خبر واکنش نشان داده و در صفحه رسمی فیسبوکش از شرمنده بودن خودش از چنین حالتی یاد کرده است. آقای یسنا نوشته است که در ناامنی افغانستان، سهم نخست را باشنده‌گان اصلی خود افغانستان دارند. به باور آقای یسنا: مسوول و مقصر این ناامنی‌ها خود ما هستیم. سیاست‌مداران ما، حکومت‌های ما و همه شهروندان مقصریم.

این نویسنده و پژوهشگر تصریح می‌کند: «هر کس که کشته می‌شود و آسیب می‌بیند؛ نخست حکومت مقصر است، بعد سیاست‌مداران مقصر است و سپس هر شهروند و جامعه مقصر است. مقامات حکومتی و سیاست‌مداران فروخته شده، بداخلاق و منفعت‌پرست، کشور را به ناامن‌ترین کشور جهان تقلیل داده‌اند.»

در سوی دیگر، محمدجواد رحیمی، پژوهشگر و نویسنده به این باور است که مسوول اصلی قرار گرفتن افغانستان در رده نخست کشورهای ناامن جهانی، سران حکومت وحدت ملی‌اند. آقای رحیمی در یادداشتی در صفحه رسمی فیسبوکش نوشته است که «حکومت‌داری سلیقه‌یی، سیاست و اراده مبهم برای جنگ و صلح‌خواهی، عوام‌فریبی و چوکی‌پرستی آقای غنی» سبب شد که افغانستان تبدیل به کشور خطرناک شود.

او در ادامه یادداشتش نگاشته است که افغانستان در حالی به عنوان خطرناک‌ترین کشور جهان شناخته می‌شود که آقای غنی، وحدت ملی را شدیداً متضرر کرده، اجماع سیاسی داخلی را کاملاً نابود کرده و بی‌سابقه‌ترین فاصله میان ملت و حکومت را نیز ایجاد کرده است.

آقای رحیمی همچنان حکومت پیشین را نیز متهم به ناکاره‌گی و حیف و میل پول‌های کمک شده به افغانستان می‌کند و اظهار می‌دارد که در جریان ۱۸ سال گذشته، ضمن حضور گرم جامعه جهانی در افغانستان، بیشتر از ۹۰۰ بیلیون دالر کمک‌های خارجی در کشور به مصرف رسید، حدوداً ۲۰۰ هزار شهروند کشور کشته شده‌اند و هزارها تن دیگر به ممالک خارجی متواری شدند، حکومت پیشین نه تنها کدام طرح ملی و عملی برای پایان قتل و کشتار ملت نداشتند، بلکه دموکراسی، مردم‌سالاری و هم‌دیگرپذیری مردم افغانستان را نابود و افغانستان را به عنوان خطرناک‌ترین کشور جهان مبدل کردند.

به گفته این پژوهشگر: «افغانستان نیازمند یک رهبری سالم است که ضمن تأمین وحدت و مشارکت ملی و با ایجاد اجماع سیاسی و ارج گذاشتن به منافع و مصالح ملی کشور، برای بهبود وضعیت ملت و کشور تلاش کند و افغانستان را به سوی فردای بهتر سوق دهد. انتخابات ریاست‌جمهوری بهترین فرصت برای مردم افغانستان خواهد بود و این بار، اراده ملی تصمیم خواهد گرفت، نه اشخاص مانند جان کری.»

این رده‌بندی در حالی همه‌گانی شده است که پیش از این، نمایندگی سازمان ملل متحد در افغانستان در گزارش اعلام کرد که سال ۲۰۱۸ میلادی «خونین‌ترین» سال برای غیرنظامی در افغانستان بوده است. در گزارش نمایندگی سازمان ملل آمده بود که در این سال، ۳۸۰۴ غیرنظامی در نتیجه جنگ‌های مسلحانه و ۷۱۸۹ تن دیگر زخم برداشته‌اند.

در کنار این، مسوولان در کمیسیون حقوق بشر افغانستان اعلام کرده‌اند که افغانستان در سال گذشته شاهد افزایش ۱۹ درصدی تلفات غیرنظامی بوده است. از سوی هم، در رده‌بندی سال گذشته انستیتوت صلح و اقتصاد، سوریه به عنوان ناامن‌ترین کشور جهان شناخته شده بود.

گفتنی است که در سال جاری میلادی تلاش‌های برای پایان جنگ افغانستان نیز سرعت گرفته است. در ماه‌های گذشته نشست‌های متعددی در سطح منطقه از بهر پایان بخشیدن به جنگ افغانستان برگزار شده است. چنین به نظر می‌رسد که کشورهای جهان و منطقه در ماه‌های اخیر تلاش دارند تا دیدگاه‌های شان در پیوند به

جنگ و صلح افغانستان را توحید کنند و به جنگ چهل ساله این کشور نقطه پایان بگذارند.

احمد ظاهر و افغانستان؛ پنجره‌ای رو به موسیقی جهان

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ بی بی سی

احمد ظاهر هنرمند، هر چند مرزهای زمانی را درهم شکسته است و فراتر از زمان خود در حرکت است و هرچند در همان زمان خود مرزهای مکانی را در هم شکسته بود و چهره پذیرفتنی و خواستنی موسیقی بود، اما شخصیت هنری او در زمان و محیطی ویژه ساخته شد و سلیقه هنری او را شکل داد.

با صدای احمدظاهر از مرزهای سیاسی تا متن‌های عاطفی سفر کرده‌ایم و ناصر خسرو و وار سفرنامه احساس و عاطفه را در رگ دریافت و بافت روان خویش درنوشته‌ایم. چه می‌خواند این عاشق دیرینه ترانه و ترنم؟ کدام نغمه در انحنای حنجره‌اش تعبیه شده بود که ریشه در جان نسل خودش پرورد و این ریشه‌ها تا در دو نسل بعد از او دامن گسترده. چه می‌دانیم شاید نسل‌های آینده نیز به این صدا که از دهلیزهای عشق عبور کرده است گوش بنهند و دل بسپارند.

زمان زندگی احمد ظاهر

احمد ظاهر، ستاره‌ای در آسمان سال‌های پر درخشش دهه‌های ۴۰ و ۵۰ خورشیدی است. در این سال‌ها افغانستان شبکه‌هایی از دانش امروزین و تفکرهای رایج در سیستم‌های حکومت‌داری و اندیشه‌های اجتماعی در شهرهای بزرگ، مردم را به سوی خویش می‌کشیدند.

روشنفکری، لغت دست‌آموزی بود که در مکتب/مدرسه‌ها و دانشگاه‌ها کاربرد و افری داشت. در این برهه لازمه روشنفکری پشت نمودن به داشته‌های مادی و سبک انگاشتن دستاوردهای موقعیتی بود. زمان او دهه دموکراسی، شکل‌گیری احزاب سیاسی، رنگ و رونق گرفتن بحث‌های سیاسی، به رخ کشیدن تفاوت‌های طبقاتی، موضع گرفتن در برابر نابرابری‌ها، چاپ کتاب و مجله و روزنامه بود. همچنین دوران وفور روزنامه‌ها و مجلات و کتاب‌های ارزشمندی بود که روزمره از ایران به افغانستان سرازیر می‌شدند.

نسل‌های پیش از احمد ظاهر سنگ بنای ایستادگی و عصیان بودند. از آنچه آن‌ها کمتر داشتند، این نسل، نسل بعد از دو جنگ جهانی و تقسیم جهان به دو قطب، بیشتر می‌دانست. او ادامه نسل‌های به آگاهی رسیده بود.

تابو شکنی

احمد ظاهر لبریز از توانا شدن و باز یافتن خود بود. آنقدر نسبت به توانمندی‌های خویش مطمئن بود که برای بودنش نیاز به قالب دیگری غیر از قالب‌های از قبل تعیین‌شده اجتماعی داشت. او پسر صدراعظم، وابسته به طبقه فرادست جامعه، تحصیل یافته بود. او می‌توانست عمری به نام پسر صدراعظم خوش بزیید و شاد بگذراند اما به نام و شهرت اعتباری پشت کرد و خود دست به بنای خلل‌ناپذیری زد که "احمدظاهر" نام داشت. برای دستیابی به این منظور دو تابو را یکجا باید می‌شکست و شکست.

تابوی نخست مربوط به آواز خوان شدن اوست. در فرهنگی که خوانندگی را پیشه می‌شمارد و آنرا مربوط طبقه فرودست؛ در فرهنگی که خوانندگی را شرم می‌شمارد و وسیله تفنن فرادستان؛ خواننده را مسخره و بی‌ارج می‌پندارد، اینک احمد ظاهر همان تابویی را که هنوز سنگ بودنش را محکم حفظ کرده بود، شکست.

همان تابو که پیش از او صادق فطرت ناشناس شکسته بود و خوانندگی را معادل آگاهی و فهم معنی کرده بود، احمد ظاهر بار دیگر آن باور سنگ شده را فرهادوار به تیشه زد و فروافکند.

تابوی دوم، تابوی قدرت و موضع بلند سیاسی - دولتی بود که پدر او از آن برخوردار بود. در چنین حالاتی معمولاً افراد خانواده برای حفظ عزت و آبروی رسمی مقام از دنیای فردی خویش دوری می‌گزینند تا مباد خسی به دامن شهرت آن مقام بنشیند. در این مقام حتی اگر احمد ظاهر معلم می‌شد به چشم سنت و عنعنه ناشایست بود که پسر صدراعظم کشور معلم مکتب شده است. اما او گام بلندی بر می‌دارد و از وادی دنیای اعتبار به قله نام و نشان دگرگونه‌ای صعود می‌کند. او به مقامی دل می‌بندد تا در دل همه خانه کند و چنین می‌شود.

رابطه‌های فکری احمد ظاهر

این بخش را موثرترین بخش در ساختن احمدظاهری که امروز می‌شناسیم می‌دانم. او را به قول بیدل "ذوق رسا"یش به بهترین‌های عرصه ادب و سخن و هنر پیوند داد.

او از پی اندیشوران و سخنوران آمد و صدای عصر خود را شنید. کارش خوانندگی برای ترفن نبود، کار او همیشه متفاوت بود و باانرژی و همیشه صدایش رخ به سویی داشت. گاه از عشق و ترس از جدایی و فراق خواند، اما نه کلیشه و مکرر بلکه تازه و ابتکاری و گاه از نابرابری‌ها خواند، با جستجوی سختگیرانه در دیوان شاعران کلاسیک و معاصر.

اگر از خلیل الله خلیلی خواند، همان دادخواهی را فریاد شد. اگر از فروغ فرخزاد خواند، باورهای خرافاتی را داد زد. برخی می‌گویند احمدظاهر شعرهای با بار زنانگی فروغ را نباید می‌خواند، من می‌گویم چه خوب شد که خواند "از جسم خویش خسته و بیزارم".

نوآوری‌ها و سنت‌گریزی‌ها

احمدظاهر، در آوازخوان شدن، سنتی را شکست و از آن عبور کرد. اما ادامه آن سنت‌گریزی کنسرت‌های او بود که او نه تنها آواز می‌خواند بلکه با حرکات شاد و آزاد همه را به رقصیدن می‌آورد. در افغانستان کنسرت کمتر آوازخوانی پیش از او اینچنین جوانان را به سوی تالار کشانده و پیش از روز برگزاری تکت/بیلت هایش

تمام شده و حتی بازار سیاه شده است. این به خاطری بود که او روی صحنه مثل یکی از صدها تماشاچی در جشن بود. با همه بود و همه با او بودند.

نوآوری در گزینش شعر و ترانه

اما موسیقی ما که رنگ گرفته از موسیقی هند است در یک نوای خاص که برابر بودن انتره و آستایی باشد شکل می پذیرد .

شعر "وای باران باران" منظومه بلندی است از حمید مصدق، که در اوزان نیمایی سروده شده است. استفاده از شعر نیمایی در ساختار آهنگ‌های به سبک هندی که موسیقی افغانستان از آن متأثر است، هنر می‌خواهد چرا که موسیقی سبک هند در یک نوای خاص و بیشتر یکنواخت شکل می‌گیرد .

برای آهنگ "وای باران باران"، احمد ظاهر تنها چند مصراع از آن منظومه بلند بر چیده است. با همان کوتاهی و بلندی مصراع‌ها، مفهومی را در محور عمودی کلام گنجانده است و خیلی پرتحرک اجرا کرده است. او این تغییرات را در شعرهای شاعران دیگر هم وارد کرده است، مثلا جایی نیم بیتی خودش افزوده است و مثل ترجیع بند به تکرار می‌خواند .

تلفیق سازها و سبک‌های مختلف

او با موسیقی هندی، ایرانی و غربی به گونه‌ی مشهود آشناست. برای هندی بهترین شعرها را یا از دوستان شاعرش می‌خواهد و یا از دیوان‌های شاعران قدیم و جدید می‌جوید، می‌یابد و می‌خواند. آهنگ‌های ایرانی را که بر می‌گزیند و می‌کوشد تا لهجه فارسی تهران را به لهجه فارسی کابل تبدیل کند و کمی متفاوت بخواند. اما در آهنگ‌های غربی گاه از شعر منثور استفاده می‌کند، گاه از شعر های نیمایی.

احمد ظاهر در تمام این مدت از تلفیق سازها غافل نیست. ترکیب صدا های متفاوت ساز یکی از ویژه گی های سبک اوست. صدای کلارینت که جاز را به یاد آدم می‌آورد در بیشتر آهنگ هایش بلند است. نوای اکوردئون که آهنگ های محلی روسی را تداعی میکند و صدای جاز که با تبله در هم می‌آمیزد نشان از توان او در تلفیق صدا ها دارد .

برای افغانستان پنجره‌ای رو به موسیقی جهان است. با او نگاه مخاطبانش در این کشور، به جهان پر پهنای موسیقی باز شد. در عین حال احمد ظاهر هیچ گاه موسیقی داخل وطنش را نفی نکرد بلکه به آن پرداخت.

غنی: کشورها برای صلح افغانستان هماهنگ تلاش نمایند

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ ژانسی افغان خبر

رئیس جمهور غنی در دیدار با رئیس جمهور ازبکستان از تلاش‌های آن کشور روند صلح افغانستان تشکر کرده و تاکید نموده که تمام کشورهای برای صلح افغانستان منظم و هماهنگ تلاش کنند.

به گزارش افغان نیوز: محمد اشرف غنی رئیس جمهور کشور طی دیداری با شوکت میرضیایف رئیس جمهور ازبکستان، با وی در خصوص همکاری‌های دوجانبه در عرصه‌های تجارتي، ترانزیتی و اتصال منطقوی بحث و تبادل نظر نمود.

در این دیدار که در شهر بیشکیک پایتخت قرغیزستان انجام شد، هر دو جانب تاکید کردند تا در زمینه تطبیق پروژه‌ها و تفاهم‌نامه‌های امضاء شده میان دو کشور گام‌های سریع برداشته شود.

رئیس جمهور غنی ضمن تشکر از نقش و کمک اوزبیکستان در خصوص صلح افغانستان گفت که تمام کشورهای همکاری‌های خویش را در رابطه به صلح افغانستان هماهنگ، مشترک و منظم نمایند.

این در حالی است که شماری از کشور ها از جمله آمریکا، روسیه، هند، پاکستان، امارات، قطر و به تازگی چین علاقه مندی شان را به روند صلح افغانستان نشان داده اند.

اما هر کدام این کشور ها میخواهند به صورت جداگانه بدور از دیگر کشور ها برای صلح افغانستان کاری انجام دهند.

حکومت افغانستان به این باور است که تلاش های منظم و هماهنگ کشور ها میتواند در روند صلح افغانستان نتیجه بخش باشد.

کنفدراسیون فوتبال آسیا قطر و استرالیا در کوپا امریکا ۲۰۲۰ نیز حضور دارند

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ یاسبانان

رقابت های کوپا امریکا که قرار است بامداد روزشنبه آغاز می شود و بازی افتتاحیه را نیز برزیل و بولیوی برگزار می کند. این رقابت ها به منظور یکجا شدن با یورو سال بعد نیز برگزار می شود. در همین حال سرپرست کنفدراسیون فوتبال آسیا اعلام کرد که سال بعد دو تیم قطر و استرالیا نماینده های آسیا نیز به حیث مهمانان این رقابت ها حضور خواهند داشت.

این در حالیست که در چند سال اخیر جاپان در این رقابت ها اشتراک می کرد اما امسال به منظور تکمیلی تیم ها نمی تواند که در این رقابت ها اشتراک کند چون در این رقابت ها ۱۰ کشور اشتراک می کند و برای گروه بندی ضرور بود که دو تیم اشتراک کند. و به همین حیث قطر قهرمان کنونی آسیا و استرالیا تصمیم گرفتند که در این رقابت ها اشتراک کند.

هشت شوخی بعد از عید روا باشد

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ روزنامه اطلاعات روز

روزنامه اطلاعات روز - مردم سالاری را پدید می آورد

عیسا قلندر

۱. اشرف غنی در تازه‌ترین شوخی‌اش با زندگی مردم گفته است که تعداد زیادی از طالبان آزاد شده، سفیران صلح خواهند شد. هر چند که تعداد کمی از آنها که شمارشان از صدها نفر بیشتر می‌شود، ممکن دوباره سلاح بگیرند، واسکت‌های بووم‌بوومی بپوشند و از شما ملت شریف که همیشه در دم بلا هستید، قربانی بگیرند.

اشرف غنی از مردم خواسته یک‌بار دیگر نشان دهند که آماده‌ی قربانی‌دادن برای صلح هستند. وی با اطمینان گفته که حکومت وحدت ملی از این قربانی‌های شما، یک جهان را سپاس می‌کند و «اگر یک جهان کافی نیست، من و داکتر صاحب عبدالله دو جهان را سپاس می‌کنیم».

همچنان رییس‌جمهور علاوه کرده آن عده‌ای از طالبان که سفیران صلح خواهند شد، در چندین ولایت رابطه‌ای خوب میان نیروهای امنیتی و طالبان ایجاد خواهند کرد. این

رابطه در مرحله‌ی اول ممکن در سطح انتقال معلومات و کوردینات از دفاتر و پایگاه‌های نیروهای امنیتی به طالبان باشد، اما اگر مردم و نیروهای امنیتی این مرحله را پشت سر بگذارند، مرحله‌ی دیگری شروع خواهد. هر چند خبرنگاران اصرار ورزیدند که درباره‌ی مرحله‌ی جدید معلومات حاصل کنند، اما رییس‌جمهور زیر بار نرفت و خاطر نشان کرد که این قلیل را از ما به کرم‌تان قبول فرمایید.

۲. وزارت داخله در تازه‌ترین گزارش خود از مردم خواسته که مواظب شوخی‌های مسلحانه باشند. در اعلامیه‌ای این وزارت آمده که در این اواخر سطح شوخی‌های مسلحانه در پس‌کوچه‌های کابل بالا رفته است. به همین خاطر، اگر شما با افراد مسلح با چاقو و تفنگچه روبه‌رو می‌شوید و آنها به شوخی از شما می‌خواهند که موبایل و پول نقدتان را به آنها بدهید، تعلل نکنید لطفاً. برداشتی که وزارت داخله از این افراد دارد، نشان می‌دهد که این گروه‌ها به شوخی مایع سرخ رنگی را از بدن شما خارج می‌کنند. تا شما به خود می‌آیید، می‌بینید که مرده‌اید و آن وقت پشیمانی سود ندارد. همچنان این وزارت از مردم خواسته که اگر شاهد قتل جوانان در کوچه‌ها به خاطر یک موبایل هستید، لطفاً به فامیل مقتول خبر بدهید و کوشش کنید در امر خبررسانی، بی‌طرف عمل کنید. چرا که قانون حکم بر بی‌طرفی در امر اطلاع‌رسانی کرده است. وزارت داخله در اخیر هشدار داده که با کسانی که در امر اطلاع‌رسانی به خانواده‌ی مقتول جانبدارانه عمل کنند، برخورد قانونی خواهد شد.

۳. درحالی که وزارت دفاع ملی گفته تا آخرین وجب خاک را از طالبان پس می گیریم، طالبان با نشر شوخی نامه ای خطاب به وزارت دفاع ملی گفته که آدرس را بلید یا ما مکتوبی برای تان بفرستیم؟ از کجا شروع کنیم، از جلریز خوب است؟ اگر جلریز را نمی فهمید کجاست، از مردم بامیان و بهسود بپرسید. آن ها بلدند.

۴. یکی از نهادهایی که من فکر می کردم با کسی شوخی ندارد، امنیت ملی است. اما این نهاد به شوخی اعلام کرد که قاری صلاح الدین ایوبی از زندان امنیت ملی، فرار کرده است. درحالی که بعدا خبرها آمد که قاری صلاح الدین

از شیرپور آزاد شده و بعضی ها به او گفته اند که بخیر بروی قاری صیب. باز نگویید که امنیت ملی باکسی شوخی ندارد.

۵. مردم فراه امسال در یک شوخی کاملا

جدید، قیمت یک کیلو تربوز را یک افغانی اعلام کردند. ارگ ریاست جمهوری در این رابطه جلسه دایر کرد. رییس جمهور به صورت جدی در این جلسه ظاهر شد و با خشم اعلام کرد که تا سال دیگر، تربوز را به سمبول قیمت ملی تبدیل خواهد کرد و در این زمینه، هدیای لازم را به وزارت زراعت و وزارت امور سرحدات، اقوام و قبایل سپرد. وزارت زراعت به رییس جمهور وعده سپرد که این کار وزارت زراعت است نه کار وزارت سرحدات.

۶. والی قندهار که به سه زبان، پشتو، دری و شوخی تسلط کامل دارد، با تروریستان بازداشت شده در این ولایت دیدار نموده و در این دیدار از آن ها خواسته که صبور باشند. وی به شوخی به عید قربان اشاره کرده و گفته که، مونگ یو بل عید هم لرو. وارخطا مه اوسی. خدای دی وکلی چی تاسو هم برابر سی.

۷. وزارت اطلاعات و فرهنگ در جدیدترین آمار خویش اعلام کرده که بیست درصد شهروندان کابل از انداختن کثافات در جوی و دریا و بغل سرک خسته اند. اما مردم کابل این شایعه را رد کرده و گفته که این شوخی شرم آور وزارت اطلاعات و فرهنگ را بی پاسخ نخواهد ماند. در همین حال کارمندان شهرداری از کمبود وسایل برای انتقال کثافات از کوچه ها و سرک ها شکایت دارند و از وزارت مالیه خواسته اند که از هر وزارت فقط یک لندکروزر را کم کند و برای شهرداری لاری بخرد.

۸. نمایندگان عزیز ما برای نیمساعت در هفته‌ی گذشته در پارلمان غالمغال نکردند؛ به هم تهمت و کنایه نگفتند؛ چکش و خشت هم استفاده نکردند. اما یک وکیل جوان به رسم اعتراض به جای این که روی میز خودش مشت بکوبد، روی

میز یک وکیل دیگر کوبید. دوباره شروع شد. گفته می شود وکلا به شوخی قسم خورده اند که کار صحیح انجام ندهند. اوضاع به شما بهتر معلوم است.

نوشته هشت شوخی بعد از عید روا باشد اولین بار در روزنامه اطلاعات روز پدیدار شد.

.1

مهاجر سابق "الگوی خلاقیت برای زنان کارفرما" در آلمان شد

وله

دویچه

۱۳۹۸

جوزا

۲۴

پس از یک روز کاری دشوار نادیه به خانه می آید تا برای پذیرایی از مهمان هایی که قرار است بیایند آماده شود. ابتدا صندوق پستی را باز می کند و پاکت نامه بزرگی را بیرون کشیده و باز می کند. برگه را که می خواند، اشک از چشمانش جاری شده و دیگر احساس خستگی نمی کند.

هر سال حکومت فدرال آلمان یکی از زنان کارفرما را به عنوان نمونه و سرمشقی برای دیگر زنان کارفرما در این کشور معرفی می کند. در سال ۲۰۱۹ این عنوان به نادیه قانع رسید که یک شرکت پرستاری از بزرگسالان در شهر فرانکفورت با ۵۳ کارمند دارد.

نادیه قانع می گوید کارمندان وی آلمانی ها و انسان هایی با پیشینه مهاجرت هستند که یک محیط کار چندفرهنگی را ایجاد کرده اند: «یکی از نقاط قوت شرکت ما این است که با استفاده از کارمندانی که پیشینه مهاجرت دارند، با در نظر داشت فرهنگ، سنت و زبان به کهنسالان مهاجر نیز خدمات ارائه می کند. البته که این موارد را برای خدمات به آلمانی ها هم در نظر داریم.»

فایل صوتی را بشنویید 13:28 به اشتراک گذاری برنامه‌ای برای زنان مهاجر افغان در فرانکفورت

در میان کارمندان شرکت وی فقط پنج تن مرد هستند و متباقی همه زنان می باشد. نادیه قانع یک فعال اجتماعی، حقوق مهاجران و مخصوصا زنان مهاجر می باشد. او در هماهنگی نزدیک با وزرات زنان آلمان تلاش می کند خدمات بهتری برای زنان مهاجر فراهم شود و زنان هرچه زودتر زبان بیاموزند، در جامعه ادغام شده و از نظر اقتصادی مستقل شوند.

نادیه خودش مادر است و دو فرزندش را سال ها به تنهایی بزرگ کرده است؛ به همین دلیل تمرکزش روی زنان مهاجر و مادران تنها است. او در شرکتش زمینه آموزش زنان را در قسمت پرستاری از بزرگسالان فراهم می کند: «برخی از آنان پس از دوره آموزشی ما را ترک کرده و برای خودشان کار می کنند. البته حق دارند برای استقلال مالی شان هر جایی که می خواهند کار کنند.»

افسانه عشرتی، یک زن افغان است که از پنج سال به این سو در این شرکت کار می کند. او که مادری تنها با سه فرزند است، کارآموزی را در همین شرکت آغاز کرد و حالا یک کارمند ثابت است: «کدام حرفه ای نیاموخته بودم و ابتدا برایم بسیار سخت بود که فرزندانم را با وضع اقتصادی آن زمانم سرپرستی کنم». حالا افسانه از نظر اقتصادی خودکفا شده و نادیه را به عنوان یک الگو پذیرفته است: «دوست دارم در آینده مثل نادیه قانع یک شرکت پرستاری از خودم داشته باشم.»

قانع در کنار مشغول بودن در شرکتش صاحب امتیاز اتحادیه "زن" در آلمان نیز هست. در دفتر فرانکفورت به زنان مهاجری که تازه می آیند دوره های آموزش زبان، کمپیوتر و صنایع دستی فراهم می کند. در این بخش تمرکز بیشتر بالای آموزش زبان برای زنان مهاجریست که به زبان مادری شان نمی توانند بخوانند و بنویسند.

صنم عنبرین، مشاور حقوقی این موسسه که ۱۷ کارمند زن دارد به این باور است که بانوان از همجنس شان بهتر الگوبرداری می کنند: «طبعاً زنانی مثل نادیه که کارفرما هستند در زندگی زنان نقش مهمی دارند. مثلاً زنانی که به اتحادیه می آیند برای شان دوره های کار عملی و کارآموزی در شرکتش فراهم می کند و نهایتاً خودکفا می شوند.»

کتاب "من یک آلمانی از افغانستان هستم"

نادیه قانع از طریق اتحادیه زن با سازمان هایی حمایتی چون جمپ، برهامی و کوبی در آلمان در قسمت توانمندسازی زنان و دفاع از حقوق مهاجران فعالیت می کند.

نادیه که مکتب را در لیسه جمهوریت کابل به پایان رساند و سپس در وزارت اقتصاد افغانستان مشغول به کار شد. او در سال ۱۹۸۰ زمانی که فقط ۱۹ ساله بود، مجبور شد کشورش را ترک کند و به آلمان پناهنده شد؛ چراکه قشون سرخ شوروی سابق به افغانستان یورش برده بود.

نادیه قانع در کنار همه تلاش هایی که از آن زمان به بعد انجام داده، سرگذشت خودش را در کتابی تحت عنوان "من یک آلمانی از افغانستان هستم" نوشته است. کتاب وی در سال ۲۰۱۰ در نمایشگاه بین المللی کتاب فرانکفورت برای اولین بار به نمایش گذاشته شد.

وزیران داخله فدرال و ایالات آلمان در مورد افزایش اخراج پناهجویان افغان به توافق نرسیدند

وله

دویچه

۱۳۹۸

جوزا

۲۴

نشست سه روزه وزیران داخله فدرال و ایالات‌های آلمان که روز چهارشنبه در شهر کیل آغاز شده بود، امروز (جمعه) پایان یافت. محور این نشست را در کنار دیگر موضوعات بحث در مورد اخراج پناهجویان به افغانستان و سوریه تشکیل می‌داد. هرچند یک پیشنهاد در مورد افزایش اخراج‌ها به افغانستان نیز وجود داشت، اما وزیران داخله در این مورد به توافقی دست نیافتند.

بوریس پیستوریوس، وزیر داخله ایالت نیدرزاکسن آلمان از حزب سوسیال دموکرات (اس پی دی) گفته است: «ما در مورد افغانستان به هم نزدیک نشده ایم و به توافق هم دست نیافته ایم. در این زمینه هیچ کس حاضر نیست که از موضع اش برگردد.» پیستوریوس افزود که «افغانستان کشوری نیست که بشود "مردم بیگناه" را به آنجا اخراج کرد.»

حکومت ایالت نیدرزاکسن که از سوی حزب سوسیال دموکرات (اس پی دی) رهبری می‌شود، گفته که در آینده نیز تنها افرادی را که مرتکب جرم می‌شوند و یا خطرناک به شمار می‌روند به افغانستان اخراج خواهد کرد.

هانس یوآخیم گروته، وزیر داخله ایالت شلسویگ هولشتاین (از حزب دموکرات مسیحی آلمان) نیز می‌خواهد فقط خلافکاران، خطرآفرینان و افرادی را به افغانستان اخراج کند که هویت واقعی شان را پنهان می‌کنند.

اما هورست زیهوفر وزیر داخله فدرال آلمان با این موضوع مخالفت کرده و اظهار داشته که اخراج مهاجران رد شده به صورت عموم به افغانستان ممکن است.

اما هورست زیهوفر وزیر داخله فدرال آلمان

هورست زیهوفر اظهار داشت: «در این زمینه حکومت آلمان فدرال و جناح‌های ائتلافی در پارلمان خط مشی روشنی دارند و قرار شده پناهجویانی به افغانستان پس فرستاده شوند که تقاضای پناهندگی شان رد شده است.» وی اضافه کرد که اخراج پناهجویان به خلافکاران و خطرآفرینان محدود نشده است و حکومت ائتلافی این سیاست را بر اساس تحلیل وضعیت امنیتی افغانستان توسط وزارت خارجه آلمان در پیش گرفته است.

در حال حاضر تمام ایالت‌ها به غیر از بایرن تنها پناهجویانی را به افغانستان اخراج می‌کنند که مجرم شناخته شده اند، خطرناک به شمار می‌روند و با اداره های آلمانی در راستای تثبیت هویت‌شان همکاری نمی‌کنند.

بر اساس گفته‌های پیستوریس، شمار ماموران پولیس که مهاجران اخراجی را همراهی می‌کنند باید از ۱۳۰۰ تن به ۲۰۰۰ نفر افزایش یابد. او اظهار داشته که روند اخراج نباید به خاطر کمبود پولیس ناکام بماند.

وزاری داخله ایالت‌های آلمان همچنان توافق کرده اند که ماموریت ۵۰ پولیس آلمان برای حمایت از نیروهای پولیس افغانستان باید همچنان ادامه یابد.

این وزیران در مورد تمدید ممنوعیت اخراج پناهجویان سوریایی تا پایان سال روان توافق نظر داشتند. اما برخی از وزیران داخله در این زمینه هم ابراز نگرانی کرده اند.

خلیلزاد: ناروی در آغاز گفتگوهای بین الافغانی می تواند موثر باشد

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ رادیو اروپای آزاد

زلمی خلیلزاد نماینده خاص وزارت خارجه ایالات متحده امریکا برای صلح افغانستان دیروز (چهاردهم جون) با پیر البرت مسنول امور سیاسی و شارژدافیر سفارت ناروی در کابل ملاقات کرد.

آقای خلیلزاد از طریق تویتز نوشته است، ناروی تجربه طولانی کمک با افغانستان را دارد و از جمله کشور های شناخته شده در عرصه فراهم ساختن شرایط مذاکرات برای حل بحران ها، محسوب می شود.

نماینده خاص وزارت خارجه امریکا همچنان نوشته است، حمایت و تجربه ناروی در تلاش ها برای آغاز گفتگوهای بین الافغانی می تواند موثر باشد.

تا اکنون زلمی خلیلزاد شش دور گفتگو با نماینده گان طالبان را انجام داده و قرار است برای هفتمین بار با نماینده گان طالبان در قطر دیدار کند.

آقای خلیلزاد دوازدهم جون با رئیس جمهور افغانستان، شماری از رهبران سیاسی و نماینده گان شبکه زنان این کشور نیز گفتگو کرده است.

چگونه «تیم بی» توطئه‌های ضد ایرانی را مدیریت می‌کند؟

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ صدای افغان - آوا

برای بررسی آتش سوزی روز پنجشنبه در دو نفتکش در دریای عمان، شورای امنیت سازمان ملل متحد پشت درهای بسته جلسه ای اضطراری برگزار کرد.

جاناتان کوهن؛ سفیر امریکا در سازمان ملل متحد که در این جلسه شرکت داشت، در پایان آن گفت امریکا به فشار اقتصادی و دیپلماتیک بر ایران ادامه می دهد.

او با تکرار سخنان وزیر امور خارجه امریکا گفت که کشورش ایران را در انفجارهای تازه مقصر می خواند و افزود ایران باید با دیپلماسی در برابر امریکا حاضر شود و "نه با ترور و انفجار نفتکش ها." اتهامی که ایران قویا رد کرده است.

پیشتر از او، مایک پومپئو؛ وزیر خارجه امریکا نیز گفته بود که کشورش با توجه به "اطلاعاتی که به دست آورده، نوع سلاح به کاررفته و پیچیدگی حملات" به این نتیجه رسیده که ایران مسؤول حملات به نفتکش ها در دریای عمان است.

نشست شورای امنیت سازمان ملل درباره ایران اما بار دیگر بی نتیجه پایان یافت؛ یک شکست دیگر برای دیپلماسی ایران هراسی امریکا و دامن زدن به بحرانی مرگبار در خاور میانه. با این حال، از اظهارات مقام های امریکایی پیداست که آنها دست از تلاش برای توطئه های ضد ایرانی برنمی دارند؛ این همان چیزی است که

«گروه بی» می خواهد: بنیامین نتانیا هو، جان بولتون، بن سلمان و بن زائد. آنها محور شرارت در خاور میانه هستند.

گروه بی هر روز یک توطئه تازه را سازمان دهی می کند تا در نهایت، جنگی به وقوع بپیوندد. انفجار نفتکش ها در منطقه ای که کاملاً تحت سلطه امریکا است، تنها می تواند کار سنتکام باشد؛ اما سازمان دهی این سناریو و بعد نسبت دادن آن به ایران، کاری است که می تواند به هدف گروه بی یعنی راه اندازی جنگ، کمک کند.

گروه بی معلول اتحاد اعراب و اسرائیل است؛ اتحادی نامتجانس که تنها یک هدف مشترک دارد: تغییر نظام ایران. آنها می خواهند رویای تغییر نظام ایران را از طریق راه اندازی جنگ، تعبیر کنند؛ اما بدون تردید، اشتباه مهلک و مرگباری را مرتکب می شوند. نتانیا هو می خواهد با پول اعراب و سلاح های امریکا، بساط ایران را برچیند و به این ترتیب، سلطه سراسری رژیم اسرائیل را بر سراسر خاور میانه و دنیای اسلام گسترش دهد؛ اما او این آرمان را به گور خواهد برد؛ زیرا ممکن است اعراب حاضر به هزینه کردن برای جنگ علیه ایران باشند؛ اما امریکا هرگز زیر بار این اشتباه مرگبار نخواهد رفت.

درست به همین دلیل است که دونالد ترامپ با تمام نفرت و عصبیتی که از ایران دارد، زبان دیپلماتیک برگزیده و نخست وزیر جاپان را برای میانجیگری به تهران فرستاد.

او در نقطه مقابل گروه بی قرار دارد. با وجود آنکه مشاور امنیت ملی اش یک عنصر جنگ سالار و به شدت طرفدار جنگ به منظور تغییر نظام ایران است، ترامپ نمی خواهد وارد باتلاق جنگ با ایران شود.

بولتون مدت ها پیش در همایش مجاهدین خلق که گروهی ضد دولت ایران است، گفته بود که دولت ایران نباید ۴۰ سالگی اش را جشن بگیرد. نظام ایران و انقلاب اسلامی ۴۰ سالگی اش را هم جشن گرفت؛ اما بولتون همچنان در حسرت جنگ برای تغییر نظام ماند.

گروه بی نیز در نهایت به همین سرنوشت دچار خواهد شد؛ اما بدون تردید، تارسیدن به این نتیجه، باید هزینه های زیادی پرداخت شود که یکی از آنها انجام سناریوهای مانند انفجار نفتکش ها است تا سران دولت های غربی به ویژه دونالد ترامپ که مخالف جنگ هستند، به ورود به جنگی ناخواسته، ترغیب شوند.

گروه بی موفق نخواهد شد و توطئه های ضد ایرانی نیز یکی پس از دیگری خنثی خواهند گردید؛ اما خاور میانه همچنان بحرانی و پرخطر باقی خواهد ماند؛ زیرا تا زمانی که این منطقه، جولانگاه نیروهای بیگانه ای است که از هزاران مایل آنسو تر آمده اند تا منطقه را به آشوب بکشند و از آب های گل آلود خلیج فارس، ماهی سلطه و منافع شان را صید کنند، هرگز روی آرامش و ثبات را نخواهد دید. عامل بی ثباتی و بحران در خاورمیانه، ایران نیست، امریکا و هم پیمانان آن هستند.

تولد آرام یک دموکراسی خودساخته

۲۴ جوزا ۱۳۹۸ اخبارگزاری افق

استقلال از سلطه استعمارگران نو و کهن، همواره برای همه کشورها نتایج همسان و غالباً موفقی به همراه ندارد. فروپاشی نهادهای سیاسی، درهم شکستن زیرساخت های اجتماعی و رکود و هرج و مرج و ابهام نسبت به آینده در حوزه اقتصادی، از پیامدهای جدی پسااستقلال برای کشورهای استعمارزده است.

قزاقستان در آسیای میانه نیز این روزهای دشوار را از سر گذرانده؛ ولی اکنون به تجربه ای موفقی و کشوری نمونه برای دیگر همسایگانش بدل شده است. همه این ها به یمن داشتن رهبری دلسوز و سخت کوش و پرتلاش میسر شده است. نام نورسلطان نظر بایف با سه دهه تحولات شگرف سیاسی و اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی در قزاقستان پسااستقلال گره خورده است.

مخالفان اش او را به انحصار قدرت، دیکتاتوری، سرکوب، استبداد و انسداد سیاسی متهم می کنند؛ اما شمار آن ها به اندازه ای اندک است که حتی در داخل قزاقستان هم کسی صدای شان را نمی شنود.

نورسلطان نظرбайف، تنها رییس جمهور قزاقستان نبود؛ او معمار جغرافیای بی‌آینده‌ای بود که پیش از استقلال در دهه ۹۰ میلادی، به آزمایشگاه تسلیحات اتمی شوروی پیشین، بدل شده بود.

قزاقستان پس از فروپاشی شوروی پیشین و دست‌یافتن به استقلال سیاسی، تنها کشور مسلمان در منطقه بود که بیش از ۱۰۰۰ کلاهدک هسته‌ای و ۳۷۰ موشک کروز در اختیار داشت. از سال ۱۹۴۹ تا ۱۹۸۹، مناطق شمالی قزاقستان، مرکز ۴۵۶ آزمایش هسته‌ای بود. این بخشی از میراث سال‌ها سلطه شوروی بر نزدیک به دو میلیون کیلومتر سرزمین قزاقستان محسوب می‌شد. به همین دلیل، برای نورسلطان نظرбайف و دولت بهر هبری او، بسیار دشوار بود که بر نگاه خصمانه قطب غربی قدرت جهان به کشورش، غلبه پیدا کند و از پیشینه قزاقستان به عنوان آزمایشگاه تسلیحات هسته‌ای شوروی و زرادخانه بزرگ ذخیره و نگهداری این تسلیحات فاصله بگیرد؛ اما سیاست هوشمندانه رییس جمهور نظرбайف، به‌سادگی قزاقستان را از این معبر مرگبار گذر داد و به آن کمک کرد تا از کشوری دارای سلاح هسته‌ای، به مرجعی برای ذخیره سوخت هسته‌ای برای اهداف غیرنظامی و صلح‌آمیز بدل شود.

نظرбайف در سال ۱۹۹۵ با انتقال کلاهدک‌های هسته‌ای و ذخایر اورانیوم شوروی از قزاقستان به روسیه، نظر مثبت غرب را جلب کرد و روابط خود با امریکا و اروپا را توسعه و بهبود بخشید.

برای کشوری که در بین دو قدرت برتر جهان یعنی روسیه و چین واقع شده، برقراری روابطی دوستانه با غرب، تنها در سایه تدابیر یک رهبر خردمند، ممکن بود.

قزاقستان در آن زمان به دموکراسی نیازی نداشت؛ زیرا نخستین اولویت برای مردم و دولت نوبنیاد آن پس از استقلال، رفع موانع بازدارنده در برابر یک دیپلماسی خارجی فعال و پویا بود.

رییس جمهور نظرбайف، افزون بر کاری سخت و نفسگیر برای ایجاد زیرساخت‌های سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی لازم در داخل کشورش و غلبه بر تبعات ویرانگر پس از استقلال، همزمان نیازمند ایجاد شبکه‌ای قدرتمند، پایدار و وسیع از

ارتباطات بین‌المللی با رویکرد ایجاد موازنه‌ای معقول میان شرق و غرب هم بود؛ کاری که با انتقال تسلیحات هسته‌ای به روسیه، با سرعت و موفقیت، انجام شد.

با این حال، دموکراسی هم چیزی نبود که رهبر قزاقستان به‌کلی از آن غافل باشد؛ اما او سه دهه زمان نیاز داشت تا زیرساخت‌های لازم برای تولد و استقرار یک دموکراسی خودساخته و بومی‌شده را به‌وجود آورد؛ فرایندی که نه به‌صورت بسته‌بندی‌شده از روسیه یا امریکا وارد شود؛ بلکه در داخل قزاقستان و بر بنیاد تاریخ کهن، سنت سیاسی، بافتار فرهنگی و ترکیب قومی آن کشور، تولید شده‌باشد.

قزاقستان همانند افغانستان، به‌صورت عجولانه و کاملاً نمادین و فرمالیته، یک نسخه دموکراسی وارداتی و غیربومی را به اجرا نگذاشت تا به‌سرعت شاهد شکست و فروپاشی آن به دلیل ناسازگاری با سنت سیاسی و اهداف توسعه‌ای‌اش باشد. نظر بایف سعی کرد تا پس از استقلال، همه‌چیز را بومی‌سازی کند و دموکراسی هم یکی از همان موارد بود.

او چندی پیش، به‌صورت غیرمنتظره از قدرت، کناره گرفت؛ تصمیمی که بسیاری را شگفت‌زده کرد؛ اما از نظر نورسلطان نظر بایف، زمان تولد آرام یک دموکراسی خودساخته فرارسیده‌بود.

در پی کناره‌گیری او، انتخابات ریاست جمهوری برگزار و در نتیجه آن، قاسم توکایف؛ نامزد پیش‌تاز برنده شد.

روند رای‌گیری انتخابات ریاست جمهوری قزاقستان، صبح روز یکشنبه به‌وقت محلی آغاز شد و انتظار می‌رفت، آقای توکایف که سرپرست مقام ریاست جمهوری نیز بود، برنده این انتخابات شود.

نتایج انتخابات ریاست جمهوری قزاقستان روز سه‌شنبه اعلام شد و توکایف توانست ۷۱ درصد آرا را به‌دست آورد و کرسی ریاست جمهوری این کشور را از آن خود کند.

امیرجان قوسانوف با کسب بیش از ۱۶ درصد آرا در مقام دوم قرار گرفته‌است.

توکایف دومین رییس جمهوری قزاقستان پس از ۳۰ سال زمامداری نورسلطان نظرбайف است. آقای توکایف نیز از نامزدان مورد حمایت نورسلطان نظر بایف بود که پس از کنار رفتن او از قدرت، سرپرستی ریاست جمهوری قزاقستان را بر عهده گرفت.

حالا نورسلطان نظر بایف که «رهبر ملت» خوانده می‌شود، شاهد به‌ثمر نشستن یکی دیگر از تلاش‌های نفسگیرش طی سده‌ده دولت - ملت‌سازی در یک کشور از هم‌گسیخته به‌میراث‌مانده از استعمار شوروی پیشین است: تولد آرام یک دموکراسی خودساخته.

آلمان: ویدئوی آمریکا برای یافتن متهم حمله به نفتکش‌ها کافی نیست

نیوز

پورو

۱۳۹۸

جوزا

۲۴

آلمان می‌گوید ویدئویی که آمریکا از حمله به دو نفتکش در دریای عمان منتشر کرده، برای متهم کردن ایران کافی نیست.

هایکو ماس، وزیر امور خارجه آلمان روز جمعه ۲۴ خرداد در جریان دیدار از اسلو، پایتخت نروژ این زمینه گفت: «این ویدئو کافی نیست. البته چیزی که در این ویدئو نشان داده می‌شود قابل فهم است، اما به نظر من برای آن که بتوان از آن نتیجه‌گیری کرد، کفایت نمی‌کند».

ستاد فرماندهی مرکزی ارتش آمریکا، سنتکام روز جمعه تصاویری را منتشر کرد که قایقی را در نزدیکی یکی از دو نفتکش آتش گرفته در دریای عمان بلافاصله پس از حملات روز پنجشنبه نشان می‌دهد.

به ادعای سنتکام، سرنشینان این قایق ایرانی بودند و تلاش می‌کردند تا یک مین عمل نشده را از بدنه یکی از نفتکش‌ها جدا کنند.

این تصاویر ساعاتی پس از آن منتشر شد که مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا ایران را در حادثه حمله به دو نفتکش در دریای عمان مسئول دانست.

حمله بامداد پنجشنبه به دو فروند نفتکش در دریای عمان و در نزدیکی سواحل ایران در جنوب بندر جاسک باعث آتش‌سوزی در این دو شناور تجاری شد، اما خدمه هر دو کشتی نجات یافتند. این رویداد در ادامه تنش فزاینده میان ایران و آمریکا واکنش‌های جهانی زیادی را به دنبال داشته است.